U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně L. T. T.,** T., zastoupené JUDr. Jaroslavem Savkem, advokátem se sídlem Dlouhá 31/63 Teplice, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7,** o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, ze dne 25. 11. 2003, č. j. 15 Az 96/2003 – 31

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně advokátu JUDr. Jaroslavu Savkovi **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena jmenovanému z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 1 měsíce po právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 11. 2003, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2002, č. j. OAM-9915/VL-11-C10-2001. Rozhodnutím správního orgánu nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ust. § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a zároveň bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 cit. zákona. V podané kasační stížnosti dovozovala stěžovatelka důvody uvedené v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Svým podáním ze dne 28. 12. 2004 vzala pak stěžovatelka kasační stížnost zpět. Zároveň prohlásila, že „vypovídá zastoupení právního zástupce v této věci“.

Podle § 47 písm. a) s. ř s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Projev vůle obsažený v podání stěžovatelky ze dne 28. 12. 2004 považuje Nejvyšší správní soud za svobodný, vážný, určitý a srozumitelný. Řízení o kasační stížnost proto dle výše citovaného ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.

zastavil. K tomu soud podotýká, že „vypovězení zastoupení právního zástupce“ rovněž obsažené v tomto podání je právně neúčinné, neboť zástupce byl stěžovatelce ustanoven rozhodnutím soudu. Nejednalo se tedy o zplnomocnění ze strany stěžovatelky a proto také stěžovatelka nemůže zastoupení vypovědět.

Řízení bylo zastaveno, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s § 120 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatelky pak Nejvyšší správní soud přiznal odměnu za jeden úkon právní služby a 1x režijní paušál v celkové výši 1075 Kč (§ 7 a § 9 odst. 3 písm. f) zákona č. 177/1996 Sb. a § 13 odst. 3 cit. zákona).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 13. ledna 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu